

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Revistă bimensuală — Anul 2 — No. 10

15 Mai 1933

— BUCUREȘTI —

Conținutul :

Strămtorare	147
Legământul lui Iehova pentru împă- care	155
Manuscrisele Bibliiei	157
Texte săptămânale pe luna Iunie .	158
Scrisori	159

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.T.B. E.T.S.

VESTITORUL NUMEUI LUI IEHOVA

Revistă editată de două ori pe lună de

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y. U. S. A.

Funcționari:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGH, secretar

PRINTED IN ROMANIA BY SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE BUCUREȘTI

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13*. Versiune engleză.

Toți aceia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situațiunii grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reinnoită în fiecare an.

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dăătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principelui, Regele căruia îi aparține dreptul de a domni în lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos, copiii Regelui și membrii organizațiunii lui Iehova, că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile) sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă frațele împărăției tuturor acelor care voese să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați regenerați și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea 53

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamnilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martrilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instrucțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic împotriva; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea n se amestecă în nicio controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticii individuale.

Prețul abonamentului anual

<i>Amân'a:</i>	Lei	150.-
<i>Ceho-Slovach'a:</i>	Coroane	24.-
<i>Fanta:</i>	Franci francezi	20.-
<i>Blgia:</i>	Franci belgieni	21.50
<i>S.atele-Un'le:</i>	Dol.	1.-
<i>Can.ă:</i>	Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

<i>România:</i>	Str. Crișana 33, București
<i>Ceho-Slovachia:</i>	Hybesgasse 30, Tránn-Julienfeld
<i>Iugo-Slavia:</i>	Krekova ul. 18, Maribor
<i>Franta:</i>	129, Faubourg Poissonniere, Paris IX
<i>Belgia:</i>	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
<i>Statele Unite:</i>	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
<i>Canada:</i>	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
<i>Australia:</i>	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W.

Vi rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

Această revistă apare în mai multe limbi.

Programul de radio al Societății de Biblii și Tractate

DIO-BEZIERS	Lungime de undă 220,1 m
Joi	20.00—20.15
BORDEAUX, Radio-Sud-Ouest	Lungime de undă 237 m
Luni	19.45—20.00
RADIO-NORMANDIE-Fécamp	Lungime de undă 223 m
Marti în franceză	20.00—20.15
Duminică (în engleză)	16.00—16.15
RADIO L. L. PARIS 0.8 kw.	Lungime de undă 370 m
Vineri	19.45—20.00
POSTE PARISIEN, 60 kw.	Lungime de undă 382,2 m
Duminică	9.15—10.00
RADIO-VITUS, Paris	Lungime de undă 312,8 m
Joi	20.00—20.30
Duminică	11.30—12.00
RADIO-TALLINN Reval	Lungime de undă 296,1 m
Duminică	16.30—17.30

Strâmtoare

„Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n'ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.“ — Matei 24:21, 22.

IEHOVA în repetate rânduri a fost făcut răspunzător pentru strâmtoarea, care s'a abătut peste lume dela anul 1914, și sub care suferă acum oamenii. Invinuirea este falsă și necinștește Numele lui Iehova. Se pare, că unii consacrați nu sunt deloc în clar, că ce este timpul de mizerie și strâmtoare și care este timpul bălăieii zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. O pertractare a textelor scripturale despre strâmtoarea trecută, prezentă și viitoare ar fi de folos, pentru a putea aprecia potrivit starea celor uniși.

² Numele lui Iehova este mai presus de orice și nimic nu este mai important decât justificarea Numelui Său. Toate textele scripturale sunt de acord și sprijinesc concluzia, că Numele lui Iehova trebuie să fie justificat. Pentru uniși este de lipsă să înțeleagă adevărurile acestea în acest timp extraordinar. „Ferice de omul care găsește înțelepciunea, și de omul care capătă pricepere.“ (Proverbe 3:13) „Căci înțelepciunea va veni în inima ta, și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta, priceperete va păzi.“ (Proverbe 2:10, 11) „Iată începutul înțelepciunii: dobândește înțelepciunea, și cu tot ce ai dobândește priceperete.“ (Proverbe 4:7) Dacă cu ocazia explicării textelor scripturale urmărim scopul, pentru a dobândi înțelepciune și pricepere din ea, atunci este de lipsă ca chestiunea de discuție deosebit de importantă, s'o ținem înaintea ochilor. Numele lui Iehova trebuie și va fi justificat pedepplin și vom observa, că toate celelalte adevăruri sunt în armonie desăvârșită cu aceasta.

³ Impărăția lui Iehova, va justifica Numele Lui, și astfel Impărăția este cea mai mare dintre învățături. Când Isus a învățat pe ucenicii Lui, cu un deosebit accent a vorbit despre această învățatură a Impărăției. El a început a predica mai întâi despre Impărăție. În cursul serviciului Său pământesc a continuat să accentueze îndeosebi adevărurile despre Impărăție. Scriptura arată, că Impărăția s'a născut în strâmtoare, și că după nașterea Ei va veni o și mai mare strâmtoare peste lume. Templul tipic a fost zidit, și în urmă o mare strâmtoare s'a abătut peste popor. Templul adevărat al lui Iehova a fost zidit, și urmează după aceasta cea mai mare strâmtoare peste lume.

⁴ Pe timpul venirii lui Isus pe pământ nelegiu-

irea predomina, și această fărădelege, a avut stăpânirea și de atunci încoace. Nelegiuitul Satan a îmbiat Domnului Isus lumea în dar sub o condițiune, și aceasta este o dovadă, că Satan atunci era dumnezeul sau stăpânitorul nevăzut al lumii. Alte texte scripturale întăresc această concluzie. Mai târziu a zis Isus ucenicilor Săi în cuvinte clare, că blestematul Satan a fost și este domnitorul lumii nelegiuite. (Ioan 16:11) El a învățat pe ucenicii Lui despre aceasta și ei au înțeles ce le spune. Mai târziu a scris apostolul Ioan: „Toată lumea zace în (alte traduceri: sub) cel rău.“ (1. Ioan 5:19) Aceasta înseamnă, că lumea este condusă și stăpânită de nelegiuitul Satan. Apostolul Pavel întărește aceste cuvinte, când spune, că blestematul de Satan este dumnezeul lumii acesteia, care încet încet se luptă din răsuputeri, ca să orbească pe oameni față de adevăr. — 2. Corinteni 4:4.

⁵ Iehova a numit pe Satan, Diavolul, la slujba înaltă de dumnezeu sau domn al lumii? El nu a făcut acesta. Dimpotrivă Iehova pe Lucifer a pus în slujba măreață de suveran al lumii. După aceasta însă s'a ivit o faptă rea la Lucifer. El s'a răsculat împotriva lui Iehova, și a tras la îndoială suveranitatea autorității lui Iehova; el a înduplecat cete de îngeri, ca să-l urmeze în fărădelegea lui, și pe oameni i-a condus la păcat și la moarte. O astfel de procedură nedreaptă a cauzat, că oamenii suferă sub urmările, pe care călcarea legii le-a adus cu sine în mod natural. După răscoala lui Lucifer, Iehova îi dădu numirile Bălaur, Șarpe, Satan, și Diavol. Iehova nu l'a lipsit de stăpânirea lumii, și aceasta a avut un bun motiv. Satan s'a mândrit cu aceea, că el ar putea face, ca toți oamenii să se răscoale împotriva lui Iehova Dumnezeu. În trufia lui și-a închipuit, că ar fi asemenea Celui Prea Înalt. (Isaia 14:13, 14) El a provocat pe Iehova, ca să pună oamenii pe pământ, cari să se opună influenței viclene și nelegiuite a lui Satan și să-și păstreze neprihănirea față de Iehova. Prin aceasta s'a ivit discuția supremației. I-a plăcut lui Iehova Dumnezeu, ca să dovedească creațiunii întregi, că Satan este un mincinos. El însuși însă (Iehova) este drept, credincios și adevărat; pemaideparte, că El este Cel Prea Înalt, pelângă care nu este

nimeni altul, și că Cuvântul Lui întotdeauna este drept și adevărat. (Iov 2:1-7) A fost de lipsă să dea lui Satan ocazie, ca să dovedească, că el ar avea dreptate cu sumeția și provocarea lui, pentruca prin aceasta, întrebarea de discutat să fie examinată temeinic și să fie adusă la deslegare. Din motivul acesta Iehova a primit provocarea, și a permis lui Satan să facă tot ce poate mai rău. El a hotărât un anumit perioadă de timp, în care va permite lui Satan, ca fără piedică să facă ce-i taie capul. Timpul trebuie să vină, când această chestiune discutabilă trebuie să se decidă, și dacă va fi decisă, lumea lui Satan trebuie să înceteze, și Numele lui Iehova va fi justificat și înălțat în ochii tuturor creaturilor vii. Această justificare dovedește, că Iehova totdeauna are dreptate, și că toate, împreună cu viața și binecuvântările în legătură cu ea, vin dela Iehova, și că nimenea nu poate să primească viața vecinică, decât numai dela El.

* Pentru ce a pus Isus o importanță atât de mare asupra înțelesului Impărăției lui Iehova? Pentru că venirea acelei Impărății trebuia să însemne sfârșitul domniei lui Satan, și se va sfârși cu justificarea desăvârșită a numelui lui Iehova. Fără îndoială Isus multe cuvinte a rostit către ucenicii Lui, care nu sunt însemnate în Scriptură. Fără îndoială că i-a învățat, că domnia lui Satan se va sfârși pe timpul venirii lui Cristos și a Impărăției Sale și că Impărăția este a Domnului Dumnezeu. Aceasta se dovedește prin faptul, că ucenicii au pus Domnului Isus întrebarea: „Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Evident, că ucenicii au fost învățați despre faptul, că va urma după venirea Impărăției, care va aduce cu sine judecata lui Iehova executată prin Cristos Isus; și Pavel a însemnat aceasta mai târziu. (2. Timotei 4:1) Isus a răspuns la întrebarea ucenicilor pe timpul, când i-au pus întrebarea; răspunsul este o profeție și trebuie să aibă o împlinire și împlinirea a început în anul 1914. În profeția însemnată în Matei capitolul 24, cuvântul „sfârșit” apare în două locuri, anume în versul 3 și în versul 14. Mai întâi în versul al treilea, și acolo înseamnă împlinire, anume împlinirea (expirarea) perioadei de timp, în care domnia lui Satan a fost tolerată și nu a fost împiedecată. Cuvântul caracterizează așadar începutul sau nașterea Impărăției lui Dumnezeu de sub Cristos, care are un efect dezastruos asupra domniei lui Satan. În versul patrusprezecelea în textul grecesc găsim un alt cuvânt, care în românește asemenea este tradus cu „sfârșit”. Acolo cuvântul „sfârșit” înseamnă hotărârea cel mai extrem sau încheierea definitivă și înseamnă nimicirea desăvârșită a lumii lui Satan. Deosebirea este următoarea: „sfârșitul” întâi se ivește atunci, când se sfârșește timpul hotărât acordat lui Satan; și după punctul acestui timp a sosit, trebuie să se petreacă anumite lucruri, înainte ce lumea lui Satan pierde cu desăvârșire. Sfârșitul amintit în versul 3 ar însemna începutul

strâmtorării; însă strâmtorarea mai mare asemenea căreia n'a fost, de necesitate trebuie să pună capăt organizației lui Satan. Tot timpul dela 1914 până la prăbușirea definitivă a organizației lui Satan în mod potrivit se poate caracteriza ca un timp de strâmtorare.

Răspundere

* Dela anul 1914 încoace mult năcaz, suferință, nedumerire și nenorocire s'a abătut peste popoarele de pe pământ. În țările, cari susțin că constituie pe „Creștinătatea”, oamenii au suferit nespuse de mult. Cine este oare răspunzător pentru strâmtorarea lumii? Preoțimea „creștinătății” răspunde și spune membrilor comunității lor, că Dumnezeu cerului a adus peste ei această strâmtorare, și mizeria lor ar fi o manifestare a mâniei Sale, provocată de neglijarea datorințelor poporului față de organizațiile bisericesti a „creștinătății”. De oarece lucrul important este justificarea numelui lui Iehova, astfel putem crede cu siguranță, că Satan va face tot posibilul, ca să necinstească Numele acesta sfânt, și pe oameni să-i abată dela Iehova Dumnezeu; deoarece însă „creștinătatea” constituie o parte a organizației lui Satan, astfel nu putem aștepta, că răspunsul potrivit și adevărat poate să vină dela preoțimea „creștinătății”. Răspunsul preoțimei este fals și servește intențiilor lui Satan, ca să răscoale pe oameni împotriva lui Dumnezeu Iehova. Mulți oameni aud răspunsul fals și spun: „Dacă noi avem un astfel de Dumnezeu, nu ne mai convine să-l servim.”

* Mulți dintre aceia, cari sunt consacrați lui Iehova în chipul următor au răspuns la întrebarea despre timpul strâmtorării: Anul 1914 ar fi însemnat sfârșitul lumii, și dela acel timp încoace războiul Armaghedonului este în curs; toată mizeria din lume este numai o manifestare a mâniei lui Dumnezeu asupra lumii. Astfel de concluzii și deduceri sunt false, deoarece nu sunt în armonie cu Scriptura. Nu este potrivit a spune, că Armaghedonul a început și partea cea mai dezastruoasă a lui zace încă în viitor. Există o mare deosebire între mizeria care este acuma în lume și între războiul Armaghedonului, care este războiul zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. Dumnezeu nu a avut nici o treabă cu strâmtorarea, care este pe pământ acuma. Dacă însă El se amestecă în lucrul acesta, aceasta va fi atât de impozantă, încât nu va fi nici un motiv de îndoială, că lucrul acesta pornește dela El, și că cine poartă răspunderea. Atunci toți vor cunoaște, că Iehova este Dumnezeu, și că El este Cel Prea Înalt. Din motivul acesta a lăsat pe profetul Ezechiel să repete atât de des cuvintele: „Vor cunoaște, că Eu sunt Iehova.”

* „Dumnezeu este iubire”, ceea ce dă de înțeles, că în toate lucrurile Sale se poartă desinteresat. Legea Lui osândește nelegiuirea și ordonă să se facă ceea ce este drept. Cei ce iubesc pe Dumnezeu în poruncile Sale. Călcarea legii lui Dumnezeu este păcat. Cel dintâi călcător de lege a fost

Lucifer. Omul s'a alăturat la acea călcare de lege și astfel ca rezultat a adus moartea asupra omenirii întregi. (Romani 5:12) Toată suferința, care a fost în lume, se atribuie călcării de lege și îndeosebi nelegiuirii lui Satan, și suferințele oamenilor au venit peste ei ca o urmare naturală a purtării lor nedrepte. Iehova nu are plăcere în cel nelegiuit. El poartă mânie necontenită contra celui nelegiuit, nu-i face însă nimic rău, până ce nu a sosit timpul Lui potrivit; dacă însă se pune pe treabă, atunci aceasta se întâmplă pentru justificarea Cuvântului și Numelui Său propriu. (Psalm 5:4; 7:9; Zefania 3:8). Cei nelegiuiți fac conspirație și asupresc pe aceia, cari cu sângeală se nizuiesc, ca să asculte de Iehova și să-L servească. Ar fi deci în contradicție a spune, că mizeria, strâmtorarea, suferințele și apăsarea, care îngreuiază acuma pe oameni, ar veni dela Iehova, care și-ar fi manifestat mânia.

¹⁰ Din pricina importanței întrebării mari de discuție „Cine este Cel Prea Înalt?” aceasta numai atunci trebuie să se împlinescă, după ce Satan a avut deplină ocazie, ca să-și dovedească afirmarea. Iehova a îngăduit lui Satan să meargă mai departe pe calea lui rea, până ce va fi venit timpul Lui (Iehova), ca să se pună în acțiune contra lui. Așadar, până în timpul prezent Satan este răspunzător pentru grijele, suferințele și strâmtorările din lume. Satan, care este vinovat pentru mizeria și suferințele oamenilor în general, afară de aceasta a lăsat pe reprezentanții lui ca să necinstească Numele lui Iehova, întrucât a lăsat să afirme, că Iehova ar fi acela, care ar fi adus această strâmtorare peste oameni.

Sfârșitul timpului de așteptare

¹¹ Isus a spus ucenicilor Săi, că Tatăl Său Iehova a încheiat un legământ cu El pentru Împărăție, și că El pleacă să primească Împărăția, și că se va întoarce, ca să ia la sine pe urmașii Lui credincioși. Nici un om nu a știut precis ziua și ceasul revenirii Sale; nici îngerii din cer și chiar nici Domnul nu a știut aceasta. „Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni; nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl”. (Matei 24:36) Când Isus a ajuns în cer, Iehova i-a zis: „Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi supune dușmanii Tăi așternut picioarelor Tale”. Tot despre acest lucru stă scris: „El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S'a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al Picioarelor Lui”. (Evrei 10:12,13) Timpul de așteptare s'a sfârșit în anul 1914. După aceasta Iehova a așezat pe Împăratul Său în slujba Lui și l-a trimis, ca să domnească. (Psalm 2:6-8; 110:2) Dacă Satan la acest timp ar fi abzis' de bunăvoie de poziția lui ca dumnezeu sau domnitorul suprem al lumii, și-ar fi dizolvat organizația, și s'ar fi predat domniea drepte a lui Cristos Isus, atunci, cât privește schimbarea treburilor, nu ar fi urmat nici un timp de strâmtorare. Dacă însă

Satan ar fi făcut pasul acesta, prin aceasta ar fi confirmat, că în tot timpul era în nedreptate. Aceasta nicidecum nu a voit să admită. Satan a rezistat autorității lui Cristos Isus, și rezultatul a fost „un război în cer. Mihail și îngerii Lui s'au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei, dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechiu, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui”. (Apocalips 12:7-9) Cât a ținut războiul acesta nu se amintește, atâta este însă sigur, că s'a sfârșit cu aceea, că Satan a fost aruncat jos din cer și mai mult nu mai poate să apară acolo.

¹² Despre începutul Împărăției lui Iehova sub Cristos stă scris: „Ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta”. (Apocalips 11:17, 18) „Mânia lui Iehova” amintită aici este îndreptată împotriva nelegiuitului Satan, care s'a codit, ca să-și părăsească slujba și să facă loc lui Cristos, și care din pricina aceasta a fost aruncat jos din cer. Nu Iehova a fost acela care a făcut pe națiuni să se mânie și să-i fi îndemnat ca să înceapă război și să se ucidă împrumutat. O dovadă pe mai departe a acesteia este faptul, că uciderea lor împrumutată este o violare a legământului vecinic al lui Dumnezeu. (1 Moise 9:3-5) Toate suferințele și orice moarte ce s'a abătut dela războiul mondial încoace, trebuie puse pe drept în sarcina lui Satan. Războiul mondial nu a fost o manifestare a mâniei lui Iehova împotriva națiilor și popoarelor de pe pământ. Dar războiul din cer între Cristos Isus și Satan a fost o manifestare a mâniei lui Iehova; și că Satan în urma manifestării mâniei lui Iehova a fost aruncat jos din cer, a fost un îndemn pentru mare bucurie a tuturor oștilor cerești. Stă scris: „Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: Acum a venit mântuirea, puterea și Împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Cristosului Lui; pentru că pârșul fraților noștri, care zi și noapte îi pira înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Deaceia bucurați-vă ceruri, și voi cari locuiți în ceruri!” (Apocalips 12:10, 12) Un război dintre națiuni nicidecum nu ar fi putut să justifice Numele lui Iehova.

Războiul mondial

¹³ Satan a știut, că Iehova a așezat pe Cristos Isus ca Împărat, că timpul de așteptare s'a sfârșit, și că chestiunea mare discutată acuma trebuie să se decidă definitiv. Satan a știut mai departe, că el nu a gătat încă, ca să înduplece pe toți oamenii, ca să blasteme pe Dumnezeu, cu toate că s'a mândrit cu aceea, că ar putea să facă aceasta. El a știut, că mulți oameni sunt pe pământ cari afirmă, că sunt urmașii lui Cristos Isus, și pe de altă parte alții, cari într'adevăr îl urmează, și cari își păstrează neprihănirea față de Dumnezeu. Atunci a luat hotărîrea, ca mai bine să nimicască națiu-

nile lumii, îndeosebi pe așa numita „Creștinătate”, decât să fie nevoit să vadă, cum domnește Cristos peste dânșii. Din acest motiv a împins Satan națiunile în războiul mondial, și în cursul războiului multe milioane de oameni au fost măcelăriți și alte milioane au murit în urma bolilor și maladiilor izvorite din război. Satan a ațîțat elementul comercial al organizației sale de pe pământ, ca să încurajeze ideea războiului din motive egoiste de a câștiga bani. El a înșelat elementul politic și l-a îndemnat, ca să declare războiul; și a folosit pe preoșii sfinți pe din afară și fățarnici ai „Creștinătății”, ca să sfințească războiul. Aceasta explică pentru ce preoșii națiunilor războitoare, cu toate că în ambele părți au afirmat că sunt creștini, totuși au contribuit la aceea, ca popoarele lor să se nimicească împrumutat. Intreaga lume era diavolească în orice raport.

¹⁴ Ca o dovadă pe mai departe, că Satan este responsabil pentru strâmtorarea care în anul 1914 s'a abătut peste lume și care a tot continuat de atunci, găsim însemnat următoarele: „Vai de voi, pământ și mare! Căci Diavolul s'a pogorît la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe, că are puțină vreme”. „Pământul” caracterizează pe domnitori, până când „marea” pe masele de popor, pe cari Satan i-a înstrăinat de la Dumnezeu; ilustrează mai, cu seamă și pe aceia, cari sînt la așa numita „creștinătate organizată”, care este o parte constitutivă a organizației lui Satan. Mănat de pizmă și de o reavoință fără seamăn, Satan mai curând a voit să stârpească pe toți aceștia, decât să fie siliți să vadă, că li se va da ocazie ca să știe, că Iehova este Dumnezeu, și că ei își vor oferi devotamentul lor lui Iehova.

Inceputul durerilor

¹⁵ Judecata asupra națiunilor, dacă se va exercita de Cristos Isus, marele Judecător, va aduce suferință și mizerie peste națiunile de pe pământ. Judecata aceasta însă nu a putut avea loc mai degrabă, decât venirea lui Cristos Isus la Templu, ca să facă judecata. (Psalm 11:4—6) Dovada scripturală arată, că Cristos Isus în 1918 a venit la Templul lui Iehova, ca să judece, și că judecata Lui a început la „Casa lui Dumnezeu” sub care se înțelege clasa celor consacrați. Războiul mondial care a început în anul 1914, a fost începutul durerilor, care după profeția lui Isus urma să vină la sfârșitul lumii. „Toate aceste sunt numai începutul durerilor”. (Matei 24:8) Aceasta este o dovadă pe mai departe, că durerile lumii care au început în anul 1914 nu au fost cauzate de Iehova prin mijlocirea lui Isus Cristos, ci că Satan a adus aceste dureri peste oameni, pentru ca să abată pe oameni de la Dumnezeu Iehova, și pentru ca să stârpească pe toți aceia, pe cari nu-i poate abate de la Iehova. Anul 1914 deci a însemnat începutul durerilor, însă nicidecum și sfârșitul lor. Alte dureri au urmat imediat după aceea.

¹⁶ În împlinirea profeției lui Isus, toți aceia, cari cu credincioșie au ținut la Numele Cristos Isus și

Iehova, în cursul războiului mondial au fost urșiți și persecutați, ba chiar mulți dintre ei au fost uciși. Și dintre aceia, cari s'au mărturisit ca urmașii lui Cristos Isus, mulți s'au întors la Diavol, și pun cursă (pedeci) acelor cari continuă să servească pe Iehova Dumnezeu, și îi vînd la dușmani. Ei își manifestă ura împotriva urmașilor credincioși ai lui Cristos Isus. Iubirea lor față de Dumnezeu s'a răcit, și mulți dintre dânșii s'au făcut învătători falși. Isus a profețit, că lucrurile aceste vor veni după războiul mondial; și de fapt s'au și împlinit. Satan a adus toate aceste dureri peste poporul lui Dumnezeu, deoarece a rămas credincios lui Dumnezeu, și deoarece el (Satan) se silește, ca să-i nimicească. — Matei 24:9—12.

Sfârșitul războiului

¹⁷ În anul 1918 războiul mondial s'a sfârșit dintr'odată, însă nici Satan și nici altcineva din organizația lui lumească nu a avut nimic a face cu aceea, că războiul a fost întrerupt. Măcelărirea în masă a creaturilor omenești, a încetat deodată cu sfârșitul războiului mondial, dar strâmtorările lumii, cari au început în anul 1914, nu au încetat. De la acest timp încoace, Diavolul încetinu a asuprit pe oameni, pentru ca astfel să-i ațâțe împotriva lui Iehova. Iehova și-a folosit puterea și autoritatea, ca să pună capăt războiului mondial, Profeția lui Isus arată, că Satan va târî națiunile în războiul mondial; și arată mai departe, că Iehova va pune capăt războiului; și de fapt în anul 1918 i-a făcut o încetare neașteptată. Pentru ce a pus capăt Iehova războiului mondial? Răspunsul se dă prin profeția exprimată de Isus. Isus a zis: „Și dacă zilele acelea nu ar fi fost scurtate, nimeni n'ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate”. Cuvintele arată clar și lămurit, că Iehova din pricina celor aleși a pus capăt războiului, ceea ce a avut ca urmare, că zilele mizeriei celei mari au fost scurtate. Ceva se poate scurta tot atât de bine prin aceea, că se laie o parte din mijloc, cașicum s'ar lăia o parte din ambele capete. Satan niciodată nu ar fi lăsat ca războiul mondial să înceteze, deoarece a avut de scop, ca să stârpească neamul omenească, dar nimicirea aceasta nu servea spre onoarea lui Iehova, și nu ar fi justificat Numele Lui. Un lucru ce a avut a face cu justificarea numelui lui Iehova, trebuia să se efectueze înainte de sfârșitul strâmtorării celei mari, care va cauza nimicirea desăvârșită a organizației lui Satan. Pentru aceasta a zis Isus: „Din pricina celor aleși acele zile vor fi scurtate”. Indată se vede clar, că Iehova a avut de scop, ca înainte de strâmtorarea cea mare să facă ceva cu aleșii.

Cei aleși

¹⁸ Cine sunt cei aleși și în ce scop? Oastea aleasă se compune din Cristos Isus și membrele corpului Său, cari toți își păstrează neprihănirea față de Iehova, pe cari însă pe toți ar dori Satan să-i

stârpească. Faptul, că sunt scoși oameni din lume și sunt făcuți o parte a Celui ales, și că aceștia și-au păzit neprihănirea înaintea lui Iehova, combat chestiunea de controversă a lui Satan și până la graiul acesta este o justificare a Numelui lui Iehova. Scopul alegerii acestei oști de aleși este acela, ca Numele lui Iehova încă înainte de bătălia cea din urmă să fie vestit. „Mai întâi Dumnezeu și-a aruncat privirile peste neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele”. (Fapte 15:14) Aleșii trebuie să fie folosiți pentru scopurile lui Iehova, pe vremea, când înlînde cerurile și întemeiază pământul, și când face de cunoscut, că Sionul este organizația Lui. (Isaia 51:16) Textul scriptural citat mai în urmă arată, că Iehova își întinde mâna peste membrele de pe pământ a Celui ales, prin ce exprimă paza lor înaintea atacurilor lui Satan. Iehova spune despre Alesul Lui: „Iată Robul Meu pe care-L sprijinesc, Alesul Meu în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata. Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire, și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii lumina neamurilor. Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava Mea n’o voi da altuia, nici lauda Mea idolilor”. (Isaia 42:1, 6, 8) Acest text scriptural arată, că în timpul strămtorării Iehova va folosi pentru un scop deosebit pe membrele de pe pământ a Celui ales, și că această onoare nu o dă altuia.

¹⁹ „Zilele scurtate a strămtorării” trebuie să se desfășoare în timp ce mai sunt pe pământ unii aleși, deoarece lucrul de mărturie pe care-l fac din îndurarea Domnului, trebuie să se facă înainte de sfârșitul definitiv. Isus pentru aceea a spus când a răspuns la întrebarea pusă: „Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. (Matei 24:14) Vestea bună pentru toți aceia cari iubesc dreptatea, este aceea, că domnia lui Satan s’a sfârșit; că Impărăția lui Iehova, care va aduce justificarea deplină a Numelui Său, a sosit; că Cristos ca marele Domnitor a fost așezat pe tron; și că toți trebuie să știe, că Iehova singur este Dumnezeul Atotputernic peste întreg pământul. --- Psalm 83:18.

²⁰ Este bine știut, că în timpul războiului lucrul de mărturie nu a făcut nici un progres. Afară de aceasta urmașii adevărați ai lui Cristos Isus nici nu au recunoscut atunci scopul adevărat al Impărăției. Ei nu au cunoscut nici măcar înțelesul numelui Iehova, și nu au înțeles, că justificarea Numelui lui Iehova este lucrul cel mai important. În anul 1918 Cristos Isus a venit la templul lui Iehova. După aceasta a judecat pe aceia, cari stau în legământ cu Iehova, și pe cei probași i-a adus în Templu, și aceștia au fost unși de Iehova. După aceea a urmat lămurirea sau luminarea, care a făcut în stare pe acești credincioși și unși, ca să recunoască, că scopul adevărat al Impărăției este justificarea Numelui lui Iehova. Pentru ce a permis Iehova nelegiuirea (răul) pe pământ, înainte de ve-

nirea Domnului Isus Cristos la Templul Său nu s’a putut înțelege de oameni. Mai departe clasei Templului i s’a lămurit întrebarea cea mare de discutat sau chestiunea trasă la îndoială, care așteaptă deslegare, și ei au înțeles, că Numele lui Iehova dă de înțeles scopul Său cu creaturile Sale; este scopul lui Iehova ca să dovedească, că El poate să pună pe pământ creaturi, cari își vor păzi neprihănirea față de El; pe mai departe, că El este irevocabil Cel Prea Înalt, dela care se pogoară toată binecuvântarea. Iehova a uns clasa Templului și i-a dat un nume nou și i-a făcut de martorii Lui de pe pământ. (Isaia 62:1, 2) Pentru a-și păstra credincioșia față de Iehova, martorii aceștia, cari de altfel se cheamă „rămășița”, trebuie să meargă înainte și să pună mărturie domnitorilor de pe pământ și poporului, că Iehova este Dumnezeu, mai departe, că Impărăția Lui a sosit și că acesta este mijlocul de vindecare pentru omnirea suferință. Astfel aceasta este cea mai importantă veste, care s’a dat vre-odată pe pământ, deoarece propovăduirea ei se referă la justificarea Numelui lui Iehova.

Faptele

²¹ În anul 1922 organizația de pe pământ a lui Iehova a început să câștige o apreciere despre aceea, că de ce privilegii se bucură membrele organizației. Lucrul de mărturie, care se mai cunoaște și ca lucrul Elisei a Bisericii adevărate, dela acel timp începe să progreseze încontinuu. Rămășița credincioasă din îndurarea lui Dumnezeu și sub conducerea nemijlocită a lui Cristos Isus, cu curaj a înaintat cu mărturia în această zi a judecății, și înțemnul ei la această lucrare este devotamentul ei desinteresat față de Iehova. (1 Ioan 4:17, 18) Dela 1922 începe lucrul de mărturie în timp de zece ani întrezece orice, ce a fost efectuat înainte de aceasta. Motivul este acela, că a sosit timpul hotărît de Iehova. Pentru lucrul acesta nici unui om nu i se cuvine laudă. Lucrul de mărturie dă unșilor ocazia, ca să vestească domnitorilor și poporului judecățile lui Iehova, și judecățile acestea au fost însemnate de El mai dinainte vreme; unșii în felul acesta au cinstea, ca să ia parte la judecată. (Psalm 149:9) Unșii sunt servi ai judecății, și în vreme ce cu credincioșie își fac datoria, se bucură de ocrotirea deplină a lui Iehova. Anul 1914 arată începutul timpului de strămtorare, care cuprinde și războiul mondial, care cu toate că este o parte a strămtorării, dar totuși nu este partea cea mai mare a ei. Iehova a scurtat strămtorarea cea mare din pricina celor aleși, și din aceasta rezultă ca o concluzie clară, că după ce aleșii își vor fi sfârșit lucrul încredințat de Iehova va mai fi încă multă strămtorare.

Armagedon

²² Inceput-a oare războiul Armagedonului? Răspunsul scriptural spune: Nu. Dacă noi înțelegem însemnătatea numelui Armagedon, atunci ușor

putem să vedem, că războiul nu s'a început. Scriptura (în traducerea engleză) partea cea mai înaltă a unui munte o numește colină. Un munte în mod simbolic înseamnă organizația lui Iehova. Cuvântul *Magedon* înseamnă un loc pentru adunarea trupelor, până când prefixul *Ar* sau *har*, care completează cuvântul Armaghedon, înseamnă munte sau colină; deci Armaghedon înseamnă muntele înalt sau colina, unde trupele lui Iehova se adună sau se strâng laolaltă. Sunt trupele lui Iehova, cuprinzând și pe rămășița de pe pământ, care sunt strânse laolaltă în Armaghedon. În Apocalips 14:1 arată Domnul, că trupele sale se compun din 144.000, cari sunt cu Cristos Isus și sunt adunați și strânși laolaltă pe muuntele Sion, anume în organizația lui Iehova. Satan, care știe, că lupta finală în curând se va desfășura, și că întrebarea în curând trebuie să se decidă, s'a pus la treabă, ca să adune forțele sale militare împotriva organizației lui Iehova. Despre aceasta stă scris: „Acestea (membrele răuvoitoare a organizației lui Satan) sunt duhuri de draci, cari fac semne nemaipomenite, și cari se duc la împărății (domnitorii) pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul (lupta) zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. I-au strâns în locul care pe evreește se chiamă Armaghedon”. — Apocalips 16:14, 16.

²³ Lupta adeseori se numește după locul unde decurge, și pentru aceasta se chiamă lupta aceasta, cea dela Armaghedon. Să se observe însă, că textul spune „pentru războiul (lupta) zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic”, și evident, că aceasta înseamnă, că acesta este timpul, în care Dumnezeu, Cel Atotputernic se amestecă în strâmtorarea cea mare ce s'a abătut peste lumea întreagă, și că aceasta o face pentru a executa sentința judecării Sale.

Ordinea de bătălie

²⁴ Cristos Isus este Capul și comandantul suprem peste organizația lui Iehova, și El este conducătorul în lupta contra dușmanului. Față'n față cu El stă Gog, mareșatul lui Satan, Diavolul, care stă în fruntea conspirației împotriva unșilor lui Iehova, și conduce forțele militare dușmănoase în lupta cea mare a Armaghedonului. Viziunea în Apocalips 14:1—3 descoperă organizația lui Iehova sub conducerea lui Cristos, a Mielului lui Dumnezeu. Toate membrele acestei organizații glorioase saltă de bucurie. Ei cântă acuma împreună spre preamărirea lui Iehova, deoarece a sosit timpul, pentru a decide întrebarea cea mare cu privire la supremație; și ei știu, că chestiunea de controversă se va decide în favoarea lui Iehova și spre cinstea și justificarea definitivă a Numelui Său. Numai acela care face parte din organizația lui Iehova, poate să priceapă, să prețuiască și să cânte cântecul acesta. Pentru aceasta, cei din rămășiță ca membrele organizației lui Iehova, din pricina credinței și încrederii lor fermă în Iehova sunt în deplină liniște și se bucură, că pot să aibă parte

la vestirea scopului Său. Față'n față cu armata Domnului se poate vedea forța militară nelegiuită a lui Satan sub conducerea lui Gog. Nelegiuită, atât cei nevăzuți ochilor omenesți cât și cei vizibili se strâng acuma și se constituie pentru o conspirație, ca să nimicească pe poporul lui Dumnezeu, ca să nu mai fie o națiune, și ca să nu mai slujească preamărirea Numelui lui Iehova. (Psalm 83:2—5; 1 Petru 2:9, 10) Satan trimite pe forțele sale militare de sub Gog împotriva trupelor lui Iehova adunate la Armaghedon. Până aici Iehova Dumnezeu prin Mareșalul Său Cristos Isus nu și-a ridicat mâna să se amestece în strâmtorarea lumii. Lupta cea mare ce ne stă înaintea, se numește „războiul zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu”, deoarece atunci Dumnezeu în adevăr va interveni. În capitolul nouăsprezecelea a Apocalipsului (11—16) se dă o vedenie a lui Cristos Isus, care sprijinit de oștile Sale de îngeri sfinți stă gata pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Aici se arată, că El călărește pe un cal alb, prin care se arată simbolic, că cauza Lui este dreaptă, și că El conștient de dreptatea Sa pornește la război. El este „Cel adevărat și credincios”, măestrul lui Iehova, „Regele regilor și Domnul domnilor”. Numai membrii organizației lui Iehova vor urma pe marele conducător în războiul acesta, și partea de executat de rămășița de pe pământ constă din aceea, ca să cânte preamărirea lui Iehova și a Împărăției Sale. (2 Cronica 20:20—23). Lupta cea mare a zilei Dumnezeului Celui Atotputernic nu a început încă, este însă aproape, cum arată toate dovezile învederate.

Războiul

²⁵ A încărea pe Iehova cu răspunderea pentru suferințele care apasă acuma lumea, este o mare profanare (necinstire) a Numelui Său sfânt. Iehova în toate timpurile este drept și adevărat, și toate lucrurile Sale se execută în dreptate. Marele război a zilei Dumnezeului Celui Atotputernic va fi strâmtorarea cea mai îngrozitoare, ce n'a mai fost încă în lume, și rezultatul va fi executarea judecării drepte a lui Iehova. O descriere scurtă cuprinzătoare a profetului Ieremia arată, că nu mulți oameni vor rămânea în viață pe pământ. Că însă marele război este încă viitor reeșă atât din Scriptură cât și din fapte. Cu toate că dela anul 1914 încoace este strâmtorare în lume, totuși preoțimea, care susține, că este „păstorul turmei”, până în ziua de azi, adecă 1933 este trufaș și aspră și stăruie în aceea, ca să se nutrească pe ea însăși, în timp ce membrele turmei lor se lund; și stă în legătură de încredere cu alle părți a organizației Diavolului. Iehova vestește, că El va nimici toată pășunea lor; și lucrul acesta de nimicire îl va executa prin Cristos; cum stă scris: „Cei pe cari îi va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși dela un capăt al pământului până la celălalt capăt al pământului; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi pe fața pământului.

Gemeți păstori și strigați! Tăvăliți-vă în cenușă povățuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi și veți cădea la pământ ca un vas de preț. Nu mai este nici un loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povățuitorii turmelor! Se aud strigătele păstorilor și gemetele povățuitorilor turmelor, căci Domnul le pustiește locul de pășune". — Ieremia 25:33—36.

II va scurta cu dreptate

²⁶ Cu toate că Scriptura dă de înțeles, că războiul zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, va duce pământul întreg în suferință comună, se arată totuși, că lupta cea mai mare va fi pe teritoriul numită „creștinătate". Din răutate Satan a lăsat să se numească o parte a organizației sale „Cristos" sau „creștin", și din pricina sfințeniei ipocrite a tuturor celor părtași din „creștinătate". Domnul le va răsplăti cu o pedeapsă bine meritată. Războiul mondial dădu ocazie, ca să se desvolte între oameni o adunătură de asupritori nemiloși. Acești apăsători în lăcomia lor au atins culmea nebuniei, și întru nimic nu s'au lăsat, prin înșelăciune, amăgire, impozite mari, legi fățarnice de prohibițiune și alte mijloace, să nu-și mulțumească lăcomia egoistă, și să asuprească poporul. Cele mai rele împrejurări dintre toate țările de sub soare și cea mai mare mizerie se găsește chiar pe teritoriile a șaptea stăpânire mondială. Depresiunea mare, lipsa cea mai mizerabilă și strâmtorarea, care sunt rezultatul unei activități nedrepte, numai Diavolului și uneltelor sale se pot atribui. „Domnul face dreptate și judecată tuturor celor asupriți". (Psalm 103:6) Iehova este Dumnezeul oștirilor și strigătul omenirii suferinde, care strigă din pricina asuprirei, a ajuns până la urechile Sale, și acuma se va pune în acțiune. „Strălucire și măreție este lucrarea Lui, și dreptatea Lui ține în veci." (Psalm 111:3) „Ca și Numele Tău, Dumnezeule, și lauda Ta răsună până la marginile pământului; dreapta Ta este plină de îndurare. Se bucură muntele Sionului, și se veselesc fiicele lui Iuda de judecățile Tale." (Psalm 48:10, 11) Cu ocazia executării judecăților Sale drepte, Iehova va nimici pe Dușman. — Psalm 145:20.

²⁷ Organizația lui Satan nu numai că a asuprit pe săracii de pe pământ, ci a făcut și atacuri ucigătoare asupra martorilor lui Iehova și a încercat, ca să-i stârpească. Fiecare din cei unși ar fi fost deja omorât dacă Iehova nu s'ar fi îngrijit de ocrotire pentru ei. Scriptura arată, că scopul principal al lui Satan este acela, ca să nimicească pe membrele clasei împărăției, deoarece aceștia își păstrează neprihănirea înaintea lui Iehova și dovedesc, că Satan este un mincinos. La timpul Său hotărât Iehova se va lupta pentru alor Săi, și acesta va fi un război drept. „Atunci Domnul se va arăta și se va lupta împotriva acestor neamuri, cum s'a luptat în ziua bătăliei." (Zaharia 14:3) Organizația lui Satan, și îndeosebi preoșimea lui și mai marii turmelor, au nesocotit pe Iehova și

continuă să facă aceasta, și înafară de aceasta se poartă rău față de martorii Lui. Iehova spune prin profetul Său: „Căci Domnul se va scula ca la muntele Perașim, și se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-și împlinească lucrul, lucrul lui nemaipomenit. Acum nu batjocoriți, ca nu cumva să vi se strângă mai tare legăturile; căci am aflat dela Domnul, Dumnezeul oștirilor, că nimicirea întregii țări este hotărâtă." (Isaia 28:21, 22) Apostolul se referă la profeția citată aici și o citează în parte; el spune: „Căci Domnul va sfârși lucrul, și-l va scurta cu dreptate; da, lucru scurt va face Domnul pe pământ." (Romani 9:28 trad. veche) Satan a început cu strâmtorarea în anul 1914, și Iehova în 1918 a pus capăt masacrului de masă și astfel a scurtat zilele strâmtorării, pentru a-și duce la îndeplinire scopul Său propriu. Strâmtorarea a fost introdusă de Satan și continuată în nedreptate; Iehova însă încurând prin mâna lui Cristos Isus va avea o parte activă la ea și lucrul, îl va scurta cu dreptate". Această parte care va porni dela Iehova, va fi „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic", și uneori se chiamă și „războiul Armagedonului".

²⁸ Numai mâna înfrânătoare a lui Iehova a reținut puterile lui Satan și astfel a împiedecat nimicirea rămășiței. Iehova declară, că El va înălțura piedicele; și pe oștile lui Satan de sub Gog și puterile de luptă ale lui Iehova de sub comanda lui Cristos îi va lăsa să se războiască una cu alta; și rezultatul va fi stârpirea definitivă a războiului militar ale lui Satan. Aceasta va fi strâmtorarea cea mai rea, ce s'a abătut vre-odată pe pământ, și va fi ultima, și anume, pentru că cei nelegiuiți și organizația lui vor fi nimicite și niciodată nu se vor mai scula. Naum 1:9.

²⁹ Lucrul de mărturie trebuie să progreseze. deoarece Iehova a zis, că această evanghelie a Împărăției trebuie să se predice națiunilor din lume spre mărturie, înainte ce lupta zilei celei mari va fi executată. Este sigur, că Satan de îndată ar întrerupe lucrul acesta de mărturie, dacă Iehova nu l-ar împiedica, să facă aceasta. Indată ce însă lucrul de mărturie se va opri forțat, putem să știm cu siguranță, că ceasul a bătut și războiul cel mare repede se va deslănțui. Rămășița să fie bine dispusă, și niciodată să nu îngăduie influenței celui rău. Martorii credincioși nu trebuie să se teamă nici de oameni și nici de Diavolul, în vreme ce cu credincioșie se ocupă cu aceea, ca să dea mărturia adevărului despre scopul lui Iehova, pe care l-a descoperit acuma.

³⁰ Cel Prea Înalt a dat rămășiței credincioase și unse un nume nou, anume „Martorii lui Iehova". Pentru rămășița credincioasă Numele lui Iehova este un turn tare, care îmbie ocrotire și siguranță deplină; dar siguranța aceasta atârnă de credincioșia rămășiței întru îndeplinirea părții sale din legământul cu Iehova. Cei din rămășiță trebuie să fie martorii Lui credincioși și să vestească adevărurile Sale în această zi a judecății. În timp

ce fac aceasta, alcargă în turnul tare; „Numele lui Iehova este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” — Proverbe 18:10.

³¹ Există o clasă a creaturilor azi pe pământ, care cu bucurie ascultă această evanghelie a Impărăției. Clasa aceasta a fost preumbrită prin Ionađab. Cei ce fac parte din clasa aceasta trebuie să fie primitivi de învățătură; ei își vor da silința, ca să facă ceea ce este drept. Ei se pun de partea lui Iehova și a Impărăției Sale, și o parte a însărcinării rămășiței este aceea, ca să învețe pe aceștia și să le dea ajutor ca să înțeleagă. Acești oameni cu bun simț nu sunt doriți de nici o parte a organizației Diavolului, deoarece ei nu sunt deloc în armonie cu această organizație. Este privilegiul și datoria rămășiței, ca să îndrepte atenția clasei Ionađab asupra cuvintelor lui Iehova, cări au fost însemnate cu privire la aceasta de profetul Lui; „Veniți-vă în fire și cereți-vă, neam fără rușine (tu neam nedorit — trad. engleză), până nu se împlinește hotărîrea — ca pleava trece vremea — până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului! Căutați pe Domnul toți cei smeriți din țară, cari împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului.” Țefania 2:1-3.

³² În timp ce vestiți adevărul clasei Ionađab, încurajați-i ca să dea maideparte și altora adevărul. Cu toate că nu sunt unși de Domnul, totuși desigur, că aceasta este voința lui Dumnezeu, ca toți aceia cari aud și iubesc adevărul, să aibă privilegiul, ca să-l dea maideparte și altora. „Și Duhul și mireasa zic: Vino! Și cine aude, să zică— Vino! Și celuice îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!” (Apocalips 22:17) Fiecare creatură care primește acuma adevărul, trebuie să stea ori de partea lui Satan, ori de partea lui Iehova, și pentru aceasta trebuie încurajați oamenii cu simț bun, ca să povestească vecinilor lor despre Impărăție. Chesliunca suveranității, care de multă vreme s'a ridicat de rebelul și nelegiuitul, acuma încurând trebuie să se decidă. Impăratul lui Iehova va nimici organizația lui Satan, și Impărăția glorioasă pentru totdeauna va fi o justificare a N numelui lui Iehova.

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1, 2. Din ce motive se vede de folos pentru consacrați o explicare a textelor scripturale cu referire la strămtoare? Ce spune Scriptura cu privire la impotanta priceperii și a înțelepciunii?

Alin. 3. Ce este învățătura cea mare pe care o învață Scriptura? Pentru ce? Intrucât se referă strămtoarea atât la Templul simbolic cât și la acel adevărat al lui Iehova.

Alin. 4, 5. Dovedește, că Satan a fost domnitorul lumii. Cum a ajuns el la poziția aceasta? Explică pentru ce i s'a îngăduit timp atât de îndelungat, ca să-și continue domnia? Pentru ce se va nimici domnia lui Satan?

Alin. 6. Ce fapt se dovedește prin întrebarea pusă de ucenici în Matei 24:3? Pentru ce a accentuat Isus importanța Impărăției lui Iehova? Fă deosebire între cuvintele „sfârșit” din versul 3 și acelaș cuvânt din versul 14.

Alin. 7. Explică strămtoarea din lume dela 1914 încoace. Pentru ce au luat poziție împotriva lui Iehova Dumnezeu atâția oameni?

Alin. 8. Fă deosebire între strămtoarea, care apasă acuma lumea, și strămtoarea dela războiul Armaghedonului.

Alin. 9, 10. Arată, că cine este vinovat pentru mizeria suferințele și strămtoările lumii până în timpul de față. Alte creaturi contribuit-au și ele la aceste?

Alin. 11. Arată prin texte scripturale dacă Isus a primit o înțelegere a timpului hotărît a scopului lui Iehova. Ce avantaj s'ar fi născut din aceea, dacă Satan în anul 1914 de bunăvoie ar fi abzis de poziția lui în calitate de domnitor al lumii? Ce a făcut el în locul acesta, și ce a fost rezultatul?

Alin. 12. Arată, că Iehova în nici un chip nu s'a făcut vinovat pentru războiul mondial. Explică acelaș punct cu privire la lupta din cer.

Alin. 13, 14. Explică, pentru ce chiar în timpul acesta era în curs războiul mondial. Ce a fost scopul războiului?

Alin. 15, 16. Explică însemnătatea anului 1914 întru manifestarea scopului lui Dumnezeu; în acelaș fel anal 1918. Cum sunt a se înțelege cuvintele „toate acestea sunt însă numai începutul durerilor”?

Alin. 17. Cine a pus capăt războiului, și pentru ce s'a întâmplat aceasta? Intrucât putea aceasta să se întâmple „din pricina celor aleși”?

Alin. 18. Cine sunt cei aleși? Ce trebuie să facă cei aleși? Arată texte scripturale, care întăresc aceasta.

Alin. 19. Ce este vestea bună care trebuie să se predice? De cine trebuie să se dea vestea aceasta de mărturie.

Alin. 20, 21. De ce natură a fost lucrul de mărturie ce s'a făcut începând dela anul 1918, și ce scop a servit? Intrucât a devenit important anul 1932 în legătură cu lucrul de mărturie? Pentru ce nu s'a putut face această mărturie înainte de acest timp? Arată și privilegiul și răspunderea, care a fost adusa cu sine de această explicare dată dela Iehova.

Alin. 22, 23. Explică punctul, dacă armatele dușmane s'au adunat la Armaghedon, și dacă a început războiul acesta. Ce înseamnă de fapt expresiunea „războiul Armaghedonului”?

Alin. 24. Descrie liniile de bătaie a amânduror oștiri dușmănoase și că ce fac aceste armate.

Alin. 25. Arată, că războiul Armaghedonului va fi opera lui Iehova și un lucru al dreptății. Ce spune Iehova în Ieremia 25:33-36 despre pustiirea, ce va izbucni atunci?

Alin. 26. Care sunt faptele, care permit o concluzie scripturală despre întinderea și strictețea judecăților asupra națiunilor pe care le privesc?

Alin. 27, 28. Pe cine a asuprit organizația Diavolului? Pentru ce? Despre cine spune Iehova: „Nu batjocoriți”? Pentru ce? Care este lucrarea pe care Iehova o va împlini? Cum se va „scurta în dreptate”? Cum

va descinde Iehova calea, pentru a începe războiul cel mare? Ce va fi rezultatul?

Alin. 29. Explică încrederea și zelul rămășiței. Cum putem ști, că bătălia cea mare când va avea loc?

Alin. 30. Aplică textul anual, care în ce mod deosebit se potrivește aici pentru rămășiță.

Alin. 31. Ce dovedește, că Tefania 2:1-3 acum este în curs de împlinire?

Alin. 32. Ce alte ocazii se mai îmbie acum martorilor lui Iehova în afară de lucrul direct al mărturiei? Și pentru ce? Ce va fi rezultatul măreț al împlinirii judecăților lui Iehova și a întemeierii Impărăției Sale?

W. T. din 1 Martie 1933.

Legământul lui Iehova pentru împăcare

Condițiunile, sub care Dumnezeu are plăcere, ca pe unii să-i invite să facă un contract sau legământ cu El; în Cuvântul Său, în Biblie sunt descrise clar. A înțelege aceste condițiuni și a asculta de cerințe, multă bucurie aduce omului. O astfel de cunoștință se poate câștiga acum în plinătate bogată, deoarece a sosit timpul lui Dumnezeu, de a da în știre scopul Său.

Cuvântul lui Iehova este voința Lui exprimată. Cu privire la aceasta și pentru învățatura și educarea acelor, care sunt dornici de a urma pe urmele Fiului Său iubit, El a lăsat să se facă însemnări. (Romani 15:4) Voința lui Dumnezeu se stabilește prin cercetarea Cuvântului Său. Cel ce dă atenție Cuvântului Său și ascultă de poruncile cuprinsă în El, acela umblă pe calea adevărată. „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.” (Psalm 119:105) Cuvântul Domnului este un conducător sigur. „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ, și curățil de șapteori.” (Psalm 12:6) Cuvântul omenesc ce nu se sprijinește pe Cuvântul lui Dumnezeu este o cursă și o amăgire: este o înțelepciune lumească și nebunie în ochii lui Dumnezeu. (1. Corinteni 1:18, 25) Cine are o dorință sinceră de a cunoaște voia lui Dumnezeu și s-o facă, acela se roagă către Dumnezeu: „Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău, și nu lăsa nici o nelegiuire să slăpânească în mine!” — (Psalm 119:133).

Iehova nu a pus în vedere oamenilor Numele Său în toate timpurile. Însă în anumite perioade de timp l-a plăcut, ca Numele Său din nou să-L pună în vedere creaturilor Sale, spre binele lor, pentru ca ei să nu uite cu totul pe Binefăcătorul lor. Cuvântul Său încontinuu l-a preamărit. David, care a preumbrat pe Cristos, a scris: „Mă închin în Templul Tău cel sfânt, și laud Numele Tău, pentru bunătatea și credincioșia Ta, căci Ți s'a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.” (Psalm 138:2) La diferite timpuri și prin mulți martori și-a exprimat Iehova scopul, să aducă din nou pe oameni în armonie cu Sine, pentru ca să poată avea o ocazie, să trăiască pe vecie. Cuvântul Său l-a înălțat, pentru ca omenirea să fie cu totul asigurată de bunătatea Lui iubitoare. Acum a sosit timpul, când Numele lui Iehova trebuie să fie înălțat în cugetele oamenilor, și în scopul acesta face Iehova astăzi clar înțelesul Cuvântului Său. Numele lui Iehova stă pentru tot

ce este drept. A-L cunoaște pe El înseamnă, a cunoaște calea către împăcarea deplină și spre viață. — Ioan 17:3.

Legămintele lui Iehova în Cuvântul lui Dumnezeu sunt tratate în mod deosebit de prominent. Ele conțin expresiunile clare a scopului Său, de a face anumite lucruri pentru binele oamenilor, evident, că prin legămintele Sale Dumnezeu are de scop, ca să împace omenirea căzută cu Sine însuși. Preoțimea însă nu vrea să știe de adevărurile scumpe, care se arată în legămintele, și aceasta are motivul său. Acești oameni fiind îmbătați cu o beaură tare, au rățacit de pe calea adevărului. Expresiunea „beaură” se folosește aici simbolic și înseamnă doctrină sau învățătură. Preoțimea afirmă, că servește hrana spirituală creștinilor, și să le ofere hrana aceasta cașicum ar fi de folos pentru ei. De fapt însă mesele lor sunt pline de învățături urite, cari negreșit trebuie să abată dela Dumnezeu pe cercetătorii sinceri ai adevărului.

Dumnezeu a știut aceasta dinainte și prin profetul Lui despre aceste timpuri a lăsat să scrie următoarele cuvinte: „Dar și ei se clatină de vin (învățături false), și băuturile tari (învățături false ametoare) îi amețesc (alte trad.: rățăcesc); preoți și prooroci sunt îmbătați de băuturi tari, sunt stăpâniți de vin, au amețeli (alte trad.: au pierdut calea) din pricina băuturilor tari (învățăturile diavolești a lumii); se clatină (rățăcesc) când proorocesc (Nu cunosc adevărul lui Dumnezeu), se polienesc când judecă. Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.” (Isaia 28:7,8) Cercetătorul adevărului nu mai găsește în bisericile nominale Cuvântul lui Dumnezeu; predicile preoților se ocupă cu afaceri lumești ca politică, interzicerea băuturilor, liga națiunilor și alte multe lucruri fără folos, care nu au nimic cu Cuvântul lui Dumnezeu. Cu toate acestea Dumnezeu totuși a găsit cu bogăție îngrijire pentru învățatura acelor, cari se deslipesc acum dela așa numita „creștinătate organizată” și cu seriozitate se nizușesc, ca să cunoască adevărul despre scopul dumnezeesc.

Acelaș profet spune în legătură cu cuvintele citate: „Pe cine vrea El să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii înfărcați de curând, luați dela față? Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, pu-

țin aici, puțin acolo." (Isaia 28:9, 10) Aceasta este în armonie cu următoarele cuvinte ale lui Isus: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viață vecinică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5:39) Cuvintele Domnului sunt împlinite acum, deoarece adevărul este ascuns dinaintea preoșimei, și privirea lor în adevăr este sigilat. (Isaia 29:9-12) Motivul pentru aceasta amăsurat explicării profetului este, că preoșii și turmele lor, predicând învățăturile false și ținând la ele, se apropie de Dumnezeu cu gurile lor, cu toate că nu iubesc pe Domnul deloc. Domnul le-a dat ocazie ca să învețe adevărul, aceasta însă nu au făcut. Acum Domnul pășește înainte cu lucrarea minunată, că El folosește oameni, cari nu afirmă că sunt preoți, pentruca să atragă atențiunea asupra adevărilor minunate ale lui Dumnezeu. — Isaia 29:13, 14.

Preoșii sunt în așa măsură pătrunși de importanța lor proprie, încât cugetă, că s'ar putea ascunde dinaintea Domnului. Ei merg mai departe în întuneric și cred, că nimenea nu are destulă cunoștință, ca să poată pătrunde peste ei. Ei se încumelă să afirme cu frunte obraznică lucruri, despre cari trebuie să știe, că nu sunt adevărate, însă ei așteaptă, ca din pricina explicărilor lor, poziția lor înaltă să fie privită ca dreaptă. Ei au întors toate pe dos și spun oamenilor: Dumnezeu nu v'a creat. Voi sunteți produsul evoluției și nu aveți deloc lipsă de o împăcare cu Dumnezeu. Voi înșivă vă puteți desvolta mai înalt. Să observăm că Domnul cât de nimerit a lăsat să se prezică și să se scrie de profetul Său: „Vai de cei ce își ascund planurile dinaintea Domnului, cari își fac faptele în întuneric, și zic: Cine ne vede, și cine ne știe? Stricați ce sunteți! Oare olarul trebuie privit ca lutul, sau poate lucrarea să spună despre lucrător: Nu m'a făcut el? Sau poate vasul să zică despre olar: El nu se pricepe?” — Isaia 29:15, 16.

Fiecare cine are o dorință adevărată după adevăr, să cerceteze în Cuvântul lui Dumnezeu după el, că îl va găsi. Dumnezeu promite, că aceluia, cari se tem de El le va descoperi scopurile Sale. — Psalm 25:14.

Intre legămintele, cari în mod deosebit sunt arătate prin Sfânta Scriptură, sunt legămintele, care sunt cunoscute ca legământul cu Avraam, legământul legii, legământul de sacrificii, legământul pentru împărăție și legământul nou. Dacă cercetătorul a ajuns la cunoștința faptului, că Dumnezeu a făcut legămintele acestea, pentruca să împace omenirea căzută cu

Sine însuș, atunci inima pioasă se umple cu admirație pentru milostenia Dumnezeului Atotputernic. El se minună de manifestarea iubirii desinteresate a lui Dumnezeu. Fără voie exclamă: În adevăr, Dumnezeu este iubire!

Iehova în Cuvântul Lui adesea vorbește despre „legământul Meu”. (1. Moise 9:9; 17:2; 2. Moise 6:4; 3. Moise 26:12) Motivul pentru aceasta este a se căuta în aceea, că El este acela, care propune totdeauna ficcare legământ făcut cu El. Ar fi obraznicie dacă creatura ar voi să propună un legământ cu Creatorul Atotputernic.” „Așadar nu ațarnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu, care are milă.” (Romani 9:16) Fiindcă Dumnezeu în înțelepciunea Lui deșăvârșită știe, ce este mai bine, și deoarece posedă dreptate, ca să decidă ce este drept, și deoarece posedă puterea, ca să-și ducă la îndeplinire voiața, astfel El este singurul, care poate să propună și să dicteze condițiunile unui legământ cu El însuș. Nu se cuvine creaturii ca să spună Creatorului, ce să facă și ce să nu facă. Care se consacrează Domnului și spune, și aceasta o face, ca să scape de o oareșcare pedeapsă, ori pentruca să câștige o oareșcare fază a vieții vecinice, acela ar face bine dacă s'ar cugeta la principiul amintit mai sus.

Dumnezeu nu face legământ cu nimenea dacă nu este în armonie cu El. Credința este prima cerință din partea unei creaturi. Pentru a putea fi bineplăcut lui Dumnezeu, omul trebuie să creadă, că Dumnezeu trăește, și că El este răsplătitorul aceluia, cari îl caută cu sânguință. (Evrei 11:6) În urmă acela, care încheie un legământ cu Dumnezeu, trebuie să fie îndreptățit sau să fie drept. Fiul Său iubit Isus, care totdeauna rămâne în armonie cu Iehova, este drept. Înainte ce un membru al rasei adamice poate să între într-o directă relație de legământ cu Iehova, mai întâi trebuie să fie îndreptățit, și anume fie în realitate, fie numai socotit. A fi îndreptățit înseamnă, că cineva este socotit ca drept sau îndreptat. Dumnezeu în mila Sa a găsit îngrijirea, că în anumite condițiuni credința unui om în El se poate socoti ca neprihănire. Un astfel de om prin urmare este privit din partea lui Iehova ca drept sau îndreptățit. Dacă Iehova face un legământ cu unul sau mai mulți oameni, cari nu se găsesc în poziția aceasta, atunci aceasta trebuie să se întâmple printr'un mijlocitor, care stă drept înaintea lui Iehova.

W. T. din 15 Martie 1933.

Manuscrisele Bibliei

Partea Bibliei numită Vechiul Testament a fost scrisă în limba ebraică, iar Noul Testament în original a fost scris în limba greacă. După textele străbune au fost făcute copieri, cari au fost numite manuscrise sau suluri de pergament.

Poporul ales al lui Dumnezeu din veacuri, Iudeii, a fost pus de păzitor al sfintelor scrieri ale lui Moise și a profeților, și a pus cea mai mare grijă pe păzirea acestor scrieri și învățătura dată poporului despre ele. Din cele douăsprezece seminții ale lui Israel, Levi a fost ales deoparte, pentruca să se îngrijească de tot ce a stat în legătură cu instruirea poporului despre Dumnezeu și Cuvântul Său. Din seminția aceasta au fost aleși preoții lui Dumnezeu. Acești preoți au fost reprezentanții lui Iehova și erau datori ca în numele Domnului să servească spre binele poporului. Așadar preotul a fost ales, în scopul, ca să servească lui Iehova în slujba de preot. — 2. Moise 28:1—4.

Dumnezeu a impus preoților îndatorirea, ca să citească poporului legea Lui, pe care a lăsat s'o însemne Moise. Se cerea dela dânșii, ca să dea învățatură poporului despre Cuvântul lui Dumnezeu rostit prin gura profeților. În îndrumarea dată preotului mare, a declarat Iehova: „Ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat, și să puteți învăța pe copii lui Izrael toate legile, pe cari li le-a dat Domnul prin Moise”. (3. Moise 10:10, 11) Prin profetul Malachi (2:7) a zis Domnul: „Căci buzele preotului trebuie să păzească știința, și din gura lui se așteaptă învățatură, pentrucă el este un sol al Domnului ostirilor”.

Poporul a fost îndrumat, ca să caute înțelepciune depe buzele preotului. În 5. Moise 17:9 spune legea lui Dumnezeu: „Să te duci la preoți, Leviți, și la cel ce va implini atunci slujba de judecător, să-i întrebi, și ei îți vor spune hotărârea legii.” Aici se descopere una din hotărârile lui Iehova, anume aceea, ca pe poporul Lui să-l țină sculat în Cuvântul Său, ca astfel pe toate vremurile să poată fi pe pământ unii ca aceia, cari să poată avea credință în Biblie, ca fiind Cuvântul Lui sfânt și adevărat.

Cu veacuri după darea legii la muntele Sinai în Arabia, a scris apostolul Pavel, care a fost un iudeu și un martor inspirat al lui Dumnezeu: Astfel legea, ne-a fost un îndrumător spre Cristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință, mai departe, că „legea are umbra lucruriloritoare”. (Galateni 3:24; Evrei 10:1) Îndatorirea lui îndrumător sau pedagog constă în aceea, a da învățatură și de a transmite cunoștință. Astfel se explică și aici, că scopul hotărît a legii Dumnezeu este acela, de a da poporului o cunoștință despre Dumnezeu și despre relația lui Dumnezeu față de oameni.

Aceasta întărește cugetul, că era orânduirea lui Dumnezeu, ca din generațiune în generațiune să lase să se dea mai departe prin transmiteri adevăratele, pe cari Dumnezeu a voit să le comunice oamenilor și că această transmitere mai departe a adevărului lui Dumnezeu, dela tată la fiu a avut loc îndeosebi dela primul om Adam până la Moise. Din zilele lui Moise începând Dumnezeu a lăsat să se scrie Cuvântul Său de niște oameni credincioși, adevărați și conduși de El prin puterea spiritului sfânt, și acest Cuvânt scris formează pe Scriptura noastră. Toate scrierile originale s'au pierdut și acum nu se mai găsește. Cu toate acestea, acest fapt nu strică întru nimic veracitatea Bibliei. Scrierile originale au fost păstrate în Templu sau în Casa Domnului, și la timpul hotărît aduse afară și citite înaintea poporului. (2. Cronica 34 vers. 14—16) După ce Izraeliții s'au întors din prisoarea babilonică și cam pela anul 454 înainte de Cristos a rezidit zidurile Ierusalimului, Cuvântul lui Iehova dat lui Moise a fost adus la iveală și citit înaintea poporului. Un preot cu numele Ezra, care a fost todată și un cărturar sau scriitor, în timpul acesta în mod deosebit se pune în primul plan. Despre împrejurarea venirii lui Ezra dela Persia la Ierusalim, spune Raportul sfânt:

„Atunci tot poporul s'a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea legii lui Moise, dată de Domnul lui Izrael. Și preotul Ezra a adus legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s'o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea. Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază, pe locul deschis dinaintea porții apelor; în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s'o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la citirea cărții legii. Cărturarul Ezra stătea pe un scaun de lemn, ridicat cu prilejul acesta. Lângă el la dreapta stăteau Matitia, Șema, Anaia, Urie, Hilchia și Maaseia, și la slânga: Peftaia, Mișael, Malchia, Hașum, Hașbadana, Zaharia și Meșulam. Ezra a deschis cartea înaintea întregului popor, căci stătea mai sus decât tot poporul. Și când a deschis-o tot poporul s'a sculat. Ezra a binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul cel mare, și tot poporul a zis ridicând mâinile: Amin! Amin! Și s'au plecat și s'au închinat înaintea Domnului, cu fața la pământ... Ei citeau deslușit în cartea legii lui Dumnezeu, și-i arătau înțelesul ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră. Dregătorul Neemia, preotul și cărturarul Ezra, și Leviții, cari învățau pe popor, au zis întregului popor: Ziua aceasta este închinată Domnului, Dumnezeului vostru; să nu vă bociti și să nu plângeți! (Căci tot poporul plângea când a auzit cuvintele legii.) (Neemia 8:1—6, 8, 9). Fără să fimem seama de raportul biblic, avem în fața noastră doada istorică incontestabilă, că dela timpul lui Ezra a

avut loc o copiere sau multiplicare a scrierilor originale, și că această copiere sau multiplicare a tot continuat până la anul 900 d. Chr. prin bărbați credincioși și devotați lui Dumnezeu. Multe din manuscrisele ebraice au fost nimicite în persecuțiunile evului mediu, din partea așanumiților „creștini” fanatici, îndeosebi pe timpul cruciadelor. Unele au fost nimicite chiar de evrei, evident, ca nu cumva să ajungă în mânele dușmanilor lor. Deci dovezile arată un șir neîntrerupt de evenimente adevărate dela Eden până la anul 900 d. Cr. și lasă să se cunoască, că aceasta s'a întâmplat sub îngrijirea lui Iehova.

Astăzi există trei manuscrise sau copii vechi.

Ele sunt copiere după limba sau graiul primitiv, în care s'a scris Sfânta Scriptură. Aceste manuscrise de încredere sunt: Cel Alexandrinian, cel Sinaitic și Vaticanic. Aceste manuscrise arată Biblia cum s'a prezentat scurt după timpul apostolilor lui Isus Cristos.

Manuscrisul Alexandrinian a fost dăruit în anul 1628 de Cyril Lucar, patriarhul dela Constantinopol, lui Carol I, regele Britaniei, și astăzi este păstrat în muzeul Britanic. Acest manuscris poartă pe o față însemnarea, că a fost scrisă cu mâna martirului Teklas.

Manuscrisul Sinaitic a fost descoperit de Tischendorf, un învățat german, într'o mănăstire dela poalele muntelui Sinai. Acest manuscris se păzește în biblioteca dela Leningrad, fost Petrograd.

Manuscrisul Vaticanic este cel mai vechi manuscris păstrat. Se păstrează în biblioteca Vaticană dela Roma.

În ultimii ani aceste manuscrise au fost date spre studiere diferiților oameni de știință. Niciunul din aceste manuscrise vechi nu este cu totul ireproșabil; dar sunt aproape să fie.

O copie în aceeași limbă ca textul primitiv a Bibliei se chiamă manuscris. O traducere a limbii primitive a textului într'o altă limbă se chiamă versiune sau variantă. Versiunile vechi a Sfintei Scripturi constau din traduceri, textului Scriptural din cea originală într'o altă limbă și au apărut în timpurile de început a perioadei creștine. Multe dintre aceste traduceri au fost pregătite cu nu mai mult decât o generațiune de om după vremea apostolilor.

Între aceste versiuni se află Sirianul, care este foarte aproape de limba pe care a folosit-o poporul, cu care Domnul a stat în legătură și între care a petrecut. Versiunea siriană este foarte de încredere.

Către sfârșitul veacului al patrulea după Cr. Eusebius Hieronimus, cunoscut și ca Sf. Hieronim, care a trăit mulți ani în Betleem, a îmbunătățit versiunea veche latină a Bibliei. Această versiune precisă revăzută se numește Vulgata. Ea este o traducere în latinește și a fost comparată cu manuscrisele grecești și ebraice. Această versiune este una din cele mai prețioase versiuni sau traduceri. Alte versiuni sau traduceri adeseori se referă la aceasta.

Biblia mai întâi în anul 1383 a fost dată poporului în limba engleză prin năzuințele lui John Wiklif. Această traducere a fost tradusă din cuvânt în cuvânt din cea latină. Cu toate că traducerea s'a făcut atât de vreme, totuș nu a fost tipărită mai de vreme decât numai aproape după 400 de ani. Atât Hieronimus cât și Wiklif au suferit multe persecuțiuni din pricina credincioșiei lor cu ocazia traducerii Sfintei Scripturi. Aceste persecuțiuni au venit îndeosebi din partea preoțimci. Satan mereu a combătut pe aceia, cari au fost martori pentru Numele lui Iehova. Satan a desfășurat o astfel de luptă înfocată împotriva traducerii de Biblie a lui Wiklif, încât mulți conducători, cari stăteau în legătură cu acesta, au fost arși cu Bibliile agățate de gâtul lor.

Următoarea versiune sau traducere a Bibliei a fost pregătită la vre-o sută de ani după moartea lui Wiklif, de William Tyndale. Tyndale a publicat mai multe ediții a Noului Testament. El a tradus și partea cea mai mare a Testamentului Vechiu. Pentru traducere a folosit manuscrisele originale grecești și evrești, la cari a putut ajunge pe vremea lui. Traducerea Bibliei de Tyndale în adevăr este Biblia, pe care o folosește azi poporul de pe pământ, care vorbește limba engleză. Ea a fost îmbunătățită de mai multe ori.

W. T. din 15 Martie 1933.

Texte săptămânale pe luna Iunie

„Să știți că Iehova este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui” — Psalm 100:3.

Iehova a ales dintre națiuni un popor pentru Numele Lui, și i-a dat un nume nou. Credincioșii trebuie și vor dovedi, că numele acesta li se cuvine pe drept. Ei nu se mai ocupă cu aceea,

ca să știricească, că Dumnezeu ce dorește dela dânșii să facă. El și-a exprimat voința lămurit, și ei știu, că trebuie să facă lucrul orându-l de Domnul pe seama dânșilor. Martorii lui Iehova sunt „turma pășunii Sale” și stau îndeosebi sub scutul și îngrijirea Lui. Din îndurarea lui Dumnezeu au pășit pe calea înaltă și fețele și inimile lor le-au îndreptat neîntrerupt spre Impărăție. Cu bucurie preiau conducerea, pentruca să con-

i pe oameni la Iehova Dumnezeu, și să-i lămu-
că despre Numele și Cuvântul Lui. Lozinea
din prezent este: „Trebuie să cunoască, că Ie-
u este Dumnezeu.”

**se veselească fiii Sionului de Impăratul lor!”
Psalm 149:2.**

Sion, orașul sau organizația lui Iehova, nu s'a
zidit înainte de venirea Domnului la Templul lui
Iehova în anul 1918. Înainte de acel timp, aceia
cari sunt în Cristos Isus și îi urmează, au fost pe
drumul ce duce la Sion; ei însă nu erau fiii Sio-
nului, și nici nu puteau să fie mai curând, de
sosirea timpului hotărît al lui Dumnezeu, pentru
mărire Sionului. Când Cristos Isus a venit la
Templul lui Iehova, ca să țină judecată, s'a des-
lăsat că cine sunt fiii Sionului. Pe cei ce i-a găsit
credincioși, i-a dus în Templu și i-a făcut o parte
ei organizației lui Dumnezeu; aceștia constituie pe
clasa servului credincios, și lor le sună promi-
șiunea, că ei trebuie să fie învățați de Dumnezeu.
Ei vor fi de acum învățați de Iehova și se bucură
în Impăratul lor. Cine trage la îndoială că Dum-
nezeu are o organizație pe pământ, desigur, că nu
poate să facă parte din organizația lui Dumnezeu,
și nu poate fi privit ca fiul ei și nici să fie în-
vățat de Iehova.

**„Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea
lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm,
că suntem în El”. — 1 Ioan 2:5.**

Membrele rămășiței trebuie să stăruiască acuma
în devotamentul lor față de Dumnezeu. Aceasta
se poate face numai prin împlinirea cu credin-
ciosie a însărcinării, ce a dat Iehova rămășiței.

și însărcinarea aceasta prelinde dela ei ca să fie
martorii Lui credincioși și adevărați și cu curaj
să vestească Numele și intențiile Lui. O astfel de
însărcinare, nu se poate rezolva simplu numai
prin aceea, că spunem: „Eu iubesc pe Iehova.”
Cuvinte nu înseamnă nimic, dacă nu sunt urmate
de fapte corespunzătoare. Noi trăim în „ziua a-
ceea” despre care Iehova spune: „Chemați Nu-
mele Lui!” Vestii lucrările lui printre popoare,
pomeniți mărirea numelui Lui. Porunca aceasta
numai atunci poate să fie urmată de rămășiță,
dacă fără frică începe să facă de cunoscut Nu-
mele lui Iehova și faptul, că a sosit timpul pentru
justificarea Lui.

**„Domnul să te mustre Satano! Domnul să te mustre,
El care a ales Ierusalimul! Nu este acesta un tă-
ciune scos din foc?” — Zaharia 3:2.**

Iehova vorbește prin ingerul Lui, judecătorul
Cristos Isus, căruia i s'a incredințat judecata, și
vorbește către Satan și către toți servii lui văzuți
și nevăzuți: „Să fiți muștrați.” Muștrarea aceasta
nu se putea întâmpla înainte de prezența și suirea
pe tron a lui Cristos Isus, și aceasta s'a întâmplat
dela 1914 încoace. Când în 1918 a apărut la ju-
decată în Templul Său, atunci a fost sosit timpul
hotărît, de a muștra pe Satan și banda lui. Rămă-
șița care în prezent se află pe pământ este „tă-
ciunele scos din foc”, tăciunele, care a rezistat
în foc, în care a curățit topitorul și curățitorul
pe poporul lui Dumnezeu când a apărut în
Templu. Acest tăciune a fost scos din focul mâniei
lui Dumnezeu împotriva celor necredincioși, și
păzit în El, pentruca amăsurat hotărîrii lui Dum-
nezeu să vestească răzbunarea lui Dumnezeu și să
facă voia Lui și în alte privințe.

S c r i s o r i

Într'adevăr este puterea lui Iehova.

Iubite frate Rutherford!

durarea lui Iehova și pacea, care covârșește
pricepere să fie cu tine! În numele lui Iehova
alut! Imi lipsese cuvintele, ca să-mi exprim
cierea față de tine, cât de recunoscător sunt
de marele Iehova Dumnezeu, precum și ție
ocietății pentru a mulțami pentru diferitele
luritele daruri, cu cari a binecuvântat Iehova
nizația Sa în timpul de față.
Într'adevăr puterea lui Iehova este aceea, ce

mă face în stare să cunosc binecuvântările mari,
pe cari le-a pregătit pentru poporul Său pentru
viitor. În timpul vizitei fratelui Koerber dela 9—11
Decembrie în Dayton, Ohio, Iehova a dovedit tu-
turor aceloră cari îl iubesc, necesitatea unității
în scopul justificării numelui și Cuvântului Său.

Într'adevăr acuma este timpul, când a.a. pri-
mit ocazia dela Iehova Dumnezeu, ca să ne do-
vedim iubirea, întrucât vestim oamenilor, că sin-
gura speranță pentru omenire este Impărăția lui
Iehova Dumnezeu.

Iubite frate, te rog, să-ți amintești de mine în
rugăciunile tale, precum și ei totdeauna amintesc

de tine înaintea tronului de har. Păcuria Domnului să-ți fie partea în toate veciniciile!

Al tău frate în serviciul Regelui.

Andrew Maskos, pioner.

Dela o grupă de pioneri englezi în Franța.

Iubiți frați!

Imi face o plăcere să scriu în numele grupei întregi de pioneri și de a vă putea trimite cele patru rapoarte. Luna trecută a fost o lună de servicii fericit, în general vorbit. Timpul ne-a fost destul de prielnic. Surorile B. și C. din pricina gripei n'au putut eși vr'o câteva zile, dealtfel raportul ar fi fost mai complet.

Ne-am transportat la orașul L. Acesta este la sud dela C. Localitatea zace între munți și este mult mai rece aici decât în N. L. este un bun punct de centru, întrucât jur împrejur există o mare mulțime de sate mici și mari într'o rază de 50 kilometri. Cea mai mare parte a acestor comune este mică foarte, noi însă mergem mai departe, ca să le lucrăm cu puține excepțiuni și este interesant, că rezultatul este cu atât mai mare, cu cât satul este mai mic. Pentru aceasta călătorim distanțe mari. Câteodată călătorim la o distanță de 50--60 de km., ca să ajungem la aceste sate mici de munte. Unele din drumuri sune într'o stare război și înguste, însă panorama finutului este minunată atât ce privește munții cât și râurile frumoase mici și văgăunele. Aceasta v'o scriem fiindcă am văzut Elveția noastră iubită.

Acum dorim să vă comunicăm două experiențe interesante. Am fost foarte recunoscători că mai întâi am avut de lucrat în cursul frigurilor celor mari un orașel destul de mare. Din motivul acesta am hotărât, ca să nu căutăm alt punct de tăbărire, deoarece mulțimea necesită totdeauna destul de mult lucru, și trebuia atunci să ne mutăm într'o localitate mică ca centru. Cum am gătit să lucrăm localitățile, pe cari le puteam folosi ca centre, am găsit că în fiecare casă erau bolnavi de gripă. Probabil, că îngerii au avut de făcut ceva în legătură cu hotărârea noastră.

O altă experiență interesantă am făcut-o în legătură cu un sat, numărul locuitorilor căruia nu am putut găsi în calendarul poștelor. Într'o scrisoare precedentă v'am amintit că de folositor este pentru noi acest calendar. Satul acesta în călăuza noastră este însemnat numai cu un

mic inel. Ne-a costat ceva lucru, ca să găsim numărul exact al locuitorilor fiecărei localități, și adeseori se întâmplă, că localitățile însemnate numai cu un inel nu se găsește în calendarul amintit, deoarece sunt prea mici. În sfârșit totuși mi-a reușit să stabilesc numărul locuitorilor. Trebuiau să fie 932. Noi trei am apucat acolo și dela ora 9 dimineața până la 2 după masă am putut să distribuim 31 cărți și 100 broșuri. Unul dintre noi a lucrat, mereu dela 9 până la 2 și în 5 oare a putut să vândă 21 cărți și 51 broșuri. Aș dori să observ aici, că ce mare avantaj este de a găsi pe oameni la masă, deoarece sunt sigur, că cel puțin cu 10 cărți s'ar fi putut vinde mai puține, dacă oamenii ar fi fost vizitați într'o zi săptămânală când ar fi fost la lucru.

Pe când ne-am întors la automobilul nostru, a observat unul dintre frați, ce bine este că suntem o grupă și repede am putut găta cu satul acesta, înainte ce i-ar fi reușit dușmanului ca să facă ceva împotriva noastră. Este interesant, că învățătura în comuna aceasta a fost vizitată, mai în urmă, și am găsit că este împotriva vestirei noastre, și chiar atunci când am voit să pornim la drum a venit o femeie spunându-ne că cineva din sat ar dori să vorbească cu cineva din noi, care a stabilit, că vestea ar fi „*contre l'eglise*” „*contra bisericii*”. Aceasta n'am făcut-o.

Noi continuăm lucrul nostru și suntem veseli pentru automobil. Și chiar un membru a grupei noastre nervii căreia nu i-au îngăduit în London să se suie într'un autobus, numai rareori are motiv să se plângă contra călătoriei cu automobilul, și suntem recunoscători pentru aceasta.

Și acuma vreau să închei. Este o viață ocupată, încoșebi pentru surori, cari nu numai că călătorește și pun mărturie, dar mai trebuie să facă și ceva lucru de casă, ca: a fierbe, a face cumpărături, a spăla, etc. Chiar și oarele însemnate nu sunt exact oarele lucrate numai în interesul împărăției. Avem însă încrederea, că aceste lucruri le veți trece cu vederea.

Mai sperăm, că adunarea amintită mai curând dela Marsilia va avea loc, și ne rugăm, ca să servească pentru binecuvântarea noastră a tuturor. Așa primul deja cartea anuară. Este minunată și natural că mai întâi de toate ne-a interesat teritoriul nostru de lucru. Primiți salutărilor noastre din inimă iubiți frați, că noi adeseori ne cugetăm la voi și vorbim despre voi și ne putem închipui activitatea voastră.

A. C.

